پیام پنج

سنگ‌های زنده و گوسفندان

خواندن متون مقدس: ۱ پطرس ۲: ۴-۵؛ زکریا ۳: ۹؛ ۴: ۱۰؛
یوحنا ۱۰: ۱۱-۱۶؛ حزقیال ۳۴: ۱۱-۳۱

۱. ایمانداران با سنگ‌های زنده نمادپردازی شده‌اند، کسانی که با طبیعت سنگی مسیح دگرگون شده‌اند تا خانه روحانی خدا باشند – ۱ پطرس ۲: ۴-۵:

آ. ما، ایمانداران به مسیح، مثل مسیح، از طریق تولد تازه و دگرگونی، سنگ‌های زنده هستیم. ما از خاک رس آفریده شدیم (رومیان ۹: ۲۱)، ولی در هنگام تولد تازه، بذر حیات الهی را دریافت کردیم (۱ پطرس ۱: ۲۳-۲۴)، که با رشد آن در ما، ما را به سنگ‌های زنده دگرگون می‌کند:

۱. در هنگام ایمان آوردن پطرس، خداوند نام جدیدی به او داد – پطرس – یک سنگ (یوحنا ۱: ۴۲)، و وقتی که پطرس مکاشفه مربوط به مسیح را دریافت کرد، خداوند فراتر آشکار کرد که او [خداوند] صخره است – یک سنگ – متی ۱۶: ۱۶-۱۸.

۲. با این دو واقعه، پطرس این برداشت را دریافت کرد که هم مسیح و هم ایماندارانش، سنگ‌هایی هستند برای بنای خدا – ۱ پطرس ۲: ۴-۵.

ب. مسیح، سنگ زنده، سنگ پایه، سنگ زاویه، و سنگ سر بنای خداست. پس از تولد یافتن از خدا، ایمانداران به مسیح، به سنگ‌های نفیس زنده برای بناسازی کلیسا به عنوان خانه روحانی خدا دگرگون می‌شوند – آ. ۴؛ ۱ قرنتیان ۳: ۱۱؛ اشعیا ۲۸: ۱۶؛ اعمال ۴: ۱۱؛ زکریا ۴: ۷؛ یوحنا ۱: ۱۲-۱۳، ۴۲؛ ۱ پطرس ۲: ۵-۷؛ ۱ قرنتیان ۳: ۱۲؛ متی ۱۶: ۱۸.

پ. مسیح به عنوان سنگ، هفت چشم دارد که نشانگر هفت روح خدا، یعنی روح هفت برابر شدت یافته است (زکریا ۳: ۹؛ ۴: ۱۰)؛ روح هفت برابر شدت یافته همچنین با هفت چشم بره (مکاشفه ۵: ۶) و هفت چراغ سوزان که در برابر تخت خدا می‌سوزند، نشان داده شده است (۴: ۵).

۱. چراغ‌ها برای روشنگری، جستجو، افشا، داوری و سوزاندن هستند، و چشم‌ها برای تزریق کردن؛ آن هفت چشم، هرآنچه آن سنگ – بره هست را در وجود ما تزریق می کنند تا ما را چراغدان طلای او سازند – زکریا ۴: ۲-۶، ۱۱-۱۴.

۲. راه تبدیل شدن ما به سنگ‌های زنده، آمدن نزد او و دیده شدن توسط اوست؛ همانطور که خداوند ما را روشن و داوری می‌کند، به ما نگاه می‌کند و خود را در ما تزریق می نماید تا به صورت او دگرگون شویم؛ همه ما باید تحت روشنگری هفت چراغ، نگریستن بر هفت چشم، و افاضهٔ حیاتِ روح هفت برابر شدت یافته باشیم.

۳. وقتی که مسیح به عنوان سنگ زندهٔ فیض خدا، از طریق تجربه باطنی ما از او در وجود ما ساخته می‌شود، او بالش ما برای استراحت ما می‌شود تا ما را ستونی در بنای خدا سازد – پیدایش ۲۸: ۱۱-۱۲، ۱۷-۱۹آ؛ زکریا ۴: ۷؛ متی ۱۱: ۲۸-۳۰؛ یوحنا ۱: ۱۶-۱۷، ۵۱.

ت. عاقبت، مسیح جمعی، مسیح با عروسِ غلبه کنندهٔ خود، به عنوان یک سنگ خواهد آمد تا مجموعهٔ حکومت انسانی را خرد کند که پادشاهی خدا را بیاورد – دانیال ۲ :۳۴-۳۵؛ یوئیل ۳: ۱۱؛ مکاشفه ۱۹: ۱۱-۲۱؛ ر.ک. پیدایش ۱: ۲۶:

۱. از دهان مسیح شمشیری تیز بیرون می‌آید تا با آن امتها را بزند – مکاشفه ۱۹: ۱۵آ؛ ر.ک. ۱: ۱۶؛ ۲: ۱۲، ۱۶.

۲. برای اینکه با مسیح ساخته و آمیخته شویم تا سنگ کوبندهٔ جمعی، جنگجوی غلبه کنندهٔ او شویم، به کلام کشنده‌ای نیاز داریم که به دشمن رسیدگی می کند؛ ما باید کلام را دعا خوانی کنیم تا شمشیر را به عنوان ابزار کشنده تجربه نماییم – افسسیان ۶: ۱۷-۱۸.

۲. ایمانداران با گوسفندان، کسانی که تحت شبانی ارگانیک مسیح هستند، نمادپردازی شده‌اند – یوحنا ۱۰: ۱۱-۱۶؛ مزامیر ۲۳: ۱؛ متی ۹: ۳۶؛ عبرانیان ۱۳: ۲۰:

آ. خود خداوند به عنوان شبان می‌آید تا گوسفندانش را جستجو کند و آنها را بیابد – حزقیال ۳۴: ۱۱-۳۱؛ لوقا ۱۵: ۳-۷؛ مکاشفه ۷: ۱۷؛ یوحنا ۲۱: ۱۵-۱۷؛ ۱ پطرس ۲: ۲۵؛ ۵: ۳-۴.

ب. خداوند گوسفندانش را به سرزمین خودشان و به کوه‌های بلند می‌آورد؛ سرزمین نشانگر مسیح به عنوان سرزمین نیکوی کنعان است و کوه‌های بلند نشانگر مسیح رستاخیز و صعود کرده هستند – حزقیال ۳۴: ۱۳-۱۴؛ کولسیان ۱: ۱۲.

پ. خداوند گوسفندان خود را به نهرها برمی‌گرداند، که نشانگر روح حیات‌بخش است، و او گله خود را در کنار نهرها می‌چراند، که نشانگر تغذیه ایمانداران با غنای خود است – حزقیال ۳۴: ۱۳؛ مکاشفه ۲۲: ۱-۲آ؛ ۱ قرنتیان ۱۲: ۱۳؛ مزامیر ۳۶: ۸.

ت. خداوند گوسفندان خود را به چراگاه نیکو و غنی برمی‌گرداند، که نشانگر مسیح به عنوان تأمین حیات ماست، و آنها را به خوابیدن وا می‌دارد، که نشان می‌دهد او به آنها استراحت درونی می‌دهد – حزقیال ۳۴: ۱۵-۱۴؛ مزامیر ۳۲: ۲؛ یوحنا ۱۰: ۹؛ متی ۱۱: ۲۸-۳۰.

ث. خداوند فرد شکسته را شکسته‌بندی نموده و فرد بیمار را تقویت می‌کند؛ او با گرامی داشتن و تغذیه کردن، هر گوسفند ضعیف را به یک اسب شکوهمند در نبرد تبدیل می‌کند – حزقیال ۳۴: ۱۶؛ زکریا ۱۰: ۳؛ ۱۱: ۷.

ج. خداوند داوری‌های عادلانه را برای پاکسازی همه چیزهای ناعادلانه در میان مردم بازیابی شدهٔ خدا به تمرین می گذارد. آن که ما را تغذیه می‌کند و ما را تأمین می‌نماید، باعث می‌شود که حس دقیقی در مورد رابطه خود با دیگران داشته باشیم. وقتی چنین حسی داریم، خودمان را داوری می‌کنیم، و در نتیجه، یک یگانگی اصیل با مقدسان به عنوان یک گله داریم – حزقیال ۳۴: ۱۷-۲۲؛ کولسیان ۳: ۱۵.

چ. مسیح به عنوان داوود واقعی، به عنوان شبان برقرار شده است تا ما را تغذیه کند و باعث شود سیر و راضی شویم. او از ما مراقبت می‌کند، از جمله تمام مشکلات و مسئولیت‌ها و هر جنبه از زندگی ما. حاصل مراقبت خداوند از ما به عنوان شبان ما این است که ما از او به عنوان پادشاه خود اطاعت کنیم و تحت مقام پادشاهی او قرار گیریم – حزقیال ۳۴: ۲۳؛ مزامیر ۲۳؛ مکاشفه ۷ :۱۷؛ ۲۲: ۱-۲آ.

ح. همانطور که شبانی خداوند را تجربه می‌کنیم و تحت مقام پادشاهی او باقی می‌مانیم، از عهد صلح و آرامش او که امن و تغییرناپذیر است، مسرت می‌بریم و دیگر در معرض مشکلات و آشفتگی‌های روحانی نیستیم – حزقیال ۳۷: ۲۴-۲۸:

۱. تحت شبانی او، همه وحوش شریر، افراد شریر، از مردم بازیابی شدهٔ خداوند دور نگه داشته می‌شوند – ۳۴: ۲۵آ؛ ر.ک. اعمال ۲۰: ۲۸-۲۹؛ فیلیپیان ۳: ۲-۳.

۲. خداوند یوغ ما را می‌شکند، ما را از بردگی رهایی می‌دهد، و وعده می‌دهد که ما طعمه دشمن نخواهیم شد، بلکه در صلح و امنیت ساکن خواهیم بود – حزقیال ۳۴: ۲۵ب، ۲۷ب-۲۸.

خ. از طریق تجربه شبانی خداوند، مردم بازیابی شدهٔ خدا حضور خدا را دارند، خدا در میان آنهاست، و آنها در برابر خدا هستند. این، مشارکت کامل با خدا – مشارکت در یگانگی – در آمیختن خدا و انسان را نشان می‌دهد، که در آن ما با خدا یک هستیم و او با ما یک است – آآ. ۳۰-۳۱.

د. از طریق شبانی او، خداوند ما را به مسرت از برکت او آورده و باعث می‌شود که ما زیر بارش برکت، تبدیل به منشأ برکت شویم – آآ. ۲۶-۲۷آ، ۲۹؛ پیدایش ۱۲: ۲-۳؛ رومیان ۱۵: ۲۹؛ ۲ قرنتیان ۱: ۱۲، ۱۵؛ زکریا ۱۰: ۱:

۱. برکت در اعداد ۶: ۲۳-۲۷، مثل ۲ قرنتیان ۱۳: ۱۴، برکت جاودان خدای سه‌یکتا است، که خدای سه‌یکتاست که خود را در تثلیث الهی‌اش برای مسرت ما، در ما توزیع می‌کند.

۲. برای دریافت برکت خداوند، باید یگانگی را تمرین کنیم و تمرین یگانگی، یکدلی است – مزامیر ۱۳۳؛ افسسیان ۴: ۳-۴آ؛ اعمال ۱: ۱۴؛ ۲: ۴۶؛ رومیان ۱۵: ۵-۶.

© 2026 Living Stream Ministry